

Projekt 08.01.2026

**ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W GDAŃSKU
z dnia 2026 r.
w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody
„Lisia Kępa”**

Na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się plan ochrony dla rezerwatu przyrody „Lisia Kępa”, zwanego dalej „rezerwatem”.

§ 2. 1. Celem ochrony w rezerwacie jest zachowanie mozaiki ekosystemów: torfowisk wysokich i przejściowych, jezior dystroficznych oraz borów bagiennych i lasów bukowych.

2. Przyrodniczymi i społecznymi uwarunkowaniami realizacji celu, o którym mowa w ust. 1, są:

- 1) położenie rezerwatu w obrębie dużego kompleksu leśnego;
- 2) położenie rezerwatu w granicach obszarów Natura 2000 Lasy Rekowskie PLH220098 i Pływające Wyspy pod Rekowem PLH220022 i występowanie siedlisk przyrodniczych chronionych w ramach sieci Natura 2000;
- 3) występowanie mozaiki siedlisk wodnych, bagiennych i leśnych;
- 4) znaczna powierzchnia rezerwatu;
- 5) zachowanie złoża torfowego;
- 6) możliwość ograniczenia odpływu wód z torfowisk i poprawy warunków hydrologicznych rezerwatu.

§ 3. Obszar rezerwatu objęty jest ochroną czynną.

§ 4. Identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Działania ochronne z podaniem rodzaju, zakresu oraz lokalizacji tych działań określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 6. Do celów edukacyjnych i turystycznych udostępnia się kładki na torfowiskach położonych przy Jeziorze Leniwym (Nadl. Osusznica, L. Sierżno, wydz. 126d, 126f) oraz przy jeziorku dystroficznym (wydz. 108f, 108g). Kładki są ogólnodostępne, wyłącznie do ruchu pieszego.

§ 7. Wskazuje się wymagania ochrony przyrody konieczne do uwzględnienia w ustaleniach planu ogólnego gminy Bytów i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego¹⁾ oraz planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych:

¹⁾ Zgodnie z art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy Bytów, przez plan ogólny gminy należy rozumieć studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bytów.

- 1) w planach należy uwzględnić aktualny przebieg granicy rezerwatu oraz obecność jego otuliny²⁾;
- 2) w rezerwacie i jego otulinie nie dopuszczać lokalizacji nadziemnych obiektów liniowych lub punktowych, które mogłyby pogorszyć walory krajobrazowe, np. takich jak linie energetyczne lub wieże telekomunikacyjne;
- 3) w otulinie rezerwatu:
 - a) zachować dotychczasowy sposób użytkowania terenu, tj. kompleks leśny z enklawami użytków rolnych,
 - b) nie lokalizować zabudowy o charakterze mieszkalnym i usługowym na gruntach rolnych;
 - c) nie podejmować przedsięwzięć mogących wpływać na warunki hydrologiczne i hydrochemiczne (tj. mogących przyczyniać się do wahaniami poziomu lustra wód powierzchniowych i gruntowych lub pogorszyć jakość wód.)

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

²⁾ Granice te zostały wyznaczone w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 2026 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Lisia Kępa” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2026 r. poz....).

Identyfikacja oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków.

Lp.	Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych	Sposoby eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków
Zagrożenia istniejące wewnętrzne		
1.	Obecność dębu czerwonego <i>Quercus rubra</i> .	1) Usunięcie osobników dębu czerwonego; 2) ocena występowania dębu czerwonego i usuwanie wszystkich stwierdzonych okazów.
Zagrożenia potencjalne wewnętrzne		
2.	Blokowanie udostępnionych szlaków i drogi przeciwpożarowej (nr 22) przez zamierające i powalone drzewa.	Usuwanie drzew powalonych na szlaki i drogę nr 22 oraz drzew pochylonych i zamierających w ich sąsiedztwie (do 30 m od ich skraju).
Zagrożenia istniejące zewnętrzne		
3.	Włączenie jezior, torfowisk i borów bagiennych w system melioracyjny, a w konsekwencji długotrwałe odwadnianie i zaburzone warunki wodne w rezerwacie.	1) Odbudowa istniejących przetamowań lub częściowe zasypanie rowów; 2) budowa nowych przetamowań na głównych rowach; 3) utrzymanie zastawek w dobrym stanie technicznym; 4) monitoring hydrologiczny.
4.	Powszechny spadek poziomu wód gruntowych na skutek deficytu opadów i długotrwałych susz w związku ze zmianami klimatycznymi.	1) Ograniczenie zjawiska poprzez częściową likwidację rowów lub budowę przetamowań ograniczających nadmierny odpływ wód z torfowisk; 2) ochrona warunków wodnych w otulinie rezerwatu (zlewni) poprzez: a) nie podejmowanie przedsięwzięć mogących wpływać na warunki hydrologiczne i hydrochemiczne rezerwatu, b) uwzględnienie potrzeb ochrony torfowiska podczas wykonywania gospodarki leśnej: – stosowanie rębni złożonych z wydłużonym okresem odnowienia (preferowana IVd), – w wydzieleniach graniczących z torfowiskami otaczającymi jezioro Leniwe (126i, 127a, 127g, 127h, 142a, 142b, 143a, 143b) w strefie o szerokości 50 m od granicy rezerwatu zaniechanie cięć

		rębnych z dopuszczeniem prac pielęgnacyjnych i sanitarnych.
5.	Nadmierna penetracja przez ludzi w ramach ruchu turystycznego i rekreacji powodująca wydeptywanie, niszczenie roślinności, zbiór roślin i grzybów, niszczenie brzegów jezior, hałas, płoszenie zwierząt, pozostawianie odpadów.	Ograniczenie antropopresji i ukierunkowanie ruchu turystycznego poprzez: 1) uzupełnienie i utrzymanie tablic informacyjnych i edukacyjnych; 2) remont infrastruktury turystycznej (kładek i tablic edukacyjnych) na torfowiskach przy Jeziorze Leniwym oraz oczku wodnym położonym w NW części rezerwatu (lub usunięcie kładek); 3) w razie nasilenia antropopresji - kontrole uprawnionych służb (Straż Leśna, Policja); 4) sprzątanie odpadów; 5) nie przybliżanie zabudowy o charakterze mieszkalnym lub usługowym do granic rezerwatu (dotyczy otuliny rezerwatu).
Zagrożenia potencjalne zewnętrzne		
6.	Rozprzestrzenianie się gatunków obcych dla flory rezerwatu, w tym inwazyjnych i ekspansywnych, wzdłuż szlaków komunikacyjnych.	Ocena występowania roślin gatunków ekspansywnych i inwazyjnych, w razie pojawienia się – usuwanie.
7.	Wzrost antropopresji w przypadku przybliżania zabudowy o charakterze mieszkalnym lub usługowym do granic rezerwatu.	1) Zachowanie obecnego charakteru otoczenia (otuliny) rezerwatu, tj. terenów zalesionych i rolnych; 2) nie przybliżanie zabudowy o charakterze mieszkalnym lub usługowym do granic rezerwatu (dotyczy otuliny rezerwatu).
8.	Lokalizacja przedsięwzięć dysharmonijnych krajobrazowo w rezerwacie ³⁾ lub w jego sąsiedztwie.	W rezerwacie i jego otulinie nielokalizowanie nadziemnych obiektów liniowych lub punktowych, które mogłyby pogorszyć walory krajobrazowe, np. takich jak linie energetyczne lub wieże telekomunikacyjne.

³⁾ Dotyczy infrastruktury liniowej lokalizowanej w trybie art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. roku o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13).

Działania ochronne z podaniem rodzaju, zakresu oraz lokalizacji tych działań.

Lp.	Rodzaj działań ochronnych	Zakres działań ochronnych	Lokalizacja działań ochronnych ⁴⁾
1.	Usunięcie okazów dębu czerwonego <i>Quercus rubra</i> .	1) Usunąć osobniki dębu czerwonego, prace wykonać w pierwszym roku obowiązywania planu, poza sezonem lęgowym ptaków (obejmującym okres od 1 marca do 31 sierpnia); 2) ocena rezerwatu pod kątem występowania dębu czerwonego i usuwanie zidentyfikowanych okazów.	1) Oddział i wydzielanie: 104a (wzdłuż drogi leśnej); 2) cały rezerwat.
2.	Zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpożarowego i na udostępnionych szlakach, drodze przeciwpożarowej.	1) Usuwanie drzew powalonych na szlaki i drogę nr 22 oraz drzew pochylonych i zamierających w ich sąsiedztwie (do 30 m od ich skraju) – według potrzeb; 2) w przypadku nagromadzenia znacznej ilości posuszu stwarzającego zagrożenie pożarowe – usunięcie części drzew (w uzgodnieniu zakresu prac z RDOŚ w Gdańsku).	1) Szlaki udostępnione dla ruchu pieszego oraz droga przeciwpożarowa nr 22; 2) cały rezerwat.
3.	Odbudowa istniejących zastawek lub odcinkowa likwidacja rowów.	Odbudować zastawki (łącznie 20 szt.) na pozostałych rowach lub odcinkowo je zlikwidować (zasypać): – konstrukcje o podwójnych drewnianych ściankach szczelnych oddalonych od siebie co najmniej 1 m z wypełnieniem lokalnym gruntem (mursz, torf a w przypadku gruntów mineralnych – ziemią i kamieniami), – szerokość uzależniona od szerokości rowu - od 3 do 5 m (obejmujące co najmniej 0,6 m brzegów rowu), – wysokość piętrzenia uzależniona od głębokości rowu (od 30 do 90 cm), 10- 30 cm poniżej korony rowu, – w przypadku gdy do rowu, na którym zlokalizowana jest zastawka uchodzą inne mniejsze rowy, zastawka powinna być wybudowana nieco poniżej ich ujścia – tak, aby oddziaływała na poziom lustra wody w tych rowach, – utrzymywać zastawki w dobrym stanie technicznym zapewniającym ich funkcjonalność,	Oddział i wydzielanie: 97 i, h, 101j, 102c, 104 c, f, 122a, d, f, 122g.

⁴⁾ Nadleśnictwo Osusznica, Leśnictwo Sierżno wg PUL na lata 2020 – 2029.

		– dopuszcza się odcinkowe zasypanie lub blokowanie rowów workami wypełnionymi gruntem miejscowym (mursz, torf a w przypadku gruntów mineralnych – ziemią i kamieniami).	
4.	Budowa nowych zastawek na rowach głównych.	Wybudować 5 nowych zastawek: – wzmocnione konstrukcje, np. o podwójnych ściankach szczelnych oddalonych od siebie co najmniej 1 m, z wypełnieniem kamienno-ziemnym lub trwalsze konstrukcje z użyciem betonu, – możliwość regulacji wysokości piętrzenia w zakresie +/- 20 cm, – wysokość piętrzenia uzależniona od głębokości rowu (od 40 do 90 cm), co najmniej 30-40 cm poniżej korony rowu, – szerokość uzależniona od szerokości rowu - od 3 do 5 m (obejmujące co najmniej 0,6 m brzegów), – utrzymywać zastawki w dobrym stanie technicznym zapewniającym ich funkcjonalność.	4 główne rowy w zachodniej i wschodniej części rezerwatu (oddział i wydzielenie: 108c, 121c, 101c, 101d, 101f).
5.	Utrzymanie zastawek w dobrym stanie technicznym.	Na bieżąco kontrolować i prowadzić konserwację 3 zastawek na rowach melioracyjnych pozostających obecnie w dobrym stanie technicznym (stan na rok 2025).	Oddział i wydzielenie: 126a, 108b.
6.	Monitoring poziomu wód gruntowych.	Instalacja 2 automatycznych urządzeń rejestrujących wahania poziomu zwierciadła wód gruntowych.	Oddział i wydzielenie: 104c oraz 126b.
7.	Ograniczenie antropopresji i ukierunkowanie ruchu turystycznego.	1) Uzupelnienie i utrzymanie tablic informujących o formie ochrony przyrody („urzędowych”), walorach przyrodniczych rezerwatu, obowiązujących zakazach oraz przebiegu udostępnionych szlaków; 2) remont infrastruktury turystycznej (kładek i tablic edukacyjnych) na torfowiskach lub likwidacja kładek; 3) w razie nasilenia antropopresji - kontrole uprawnionych służb (Straż Leśna, Policja); 4) sprzątanie odpadów.	1) W pobliżu granic rezerwatu oraz na przebiegu szlaku; 2) oddział i wydzielenie: 126d, f, 108f, g; 3) cały rezerwat; 4) cały rezerwat, szczególnie przy udostępnionych szlakach.
8.	Eliminacja roślin gatunków ekspansywnych i inwazyjnych.	Ocena występowania gatunków ekspansywnych i inwazyjnych i usuwanie w przypadku identyfikacji.	Cały rezerwat, szczególnie wzdłuż udostępnionych szlaków i na obrzeżach rezerwatu.

Uzasadnienie

Plan ochrony rezerwatu przyrody został opracowany na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13) zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2 tej ustawy, z dostosowaniem zakresu prac do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu. Projekt planu sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94 poz. 794), w tym uwzględniając zakres planu ochrony rezerwatu przyrody, określony w art. 20 ust. 3. Plan ochrony rezerwatu sporządza się na okres 20 lat.

Rezerwat „Lisia Kępa” został powołany na mocy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody „Lisia Kępa” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2020 r. poz.3418). Powierzchnia rezerwatu wynosi 313,39 ha, a jego celem ochrony jest zachowanie mozaiki ekosystemów: torfowisk wysokich i przejściowych, jezior dystroficznych oraz borów bagiennych i lasów bukowych. Obecnie obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia w sprawie rezerwatu przyrody „Lisia Kępa”. Na podstawie tego aktu wyznaczono otulinę rezerwatu o powierzchni 108,53 ha. Przebieg granic rezerwatu, jego cel ochrony i klasyfikacja nie uległy zmianie w stosunku do aktu powołującego rezerwat w 2020 roku.

Rezerwat położony jest w województwie pomorskim, w powiecie bytowskim, na terenie gminy Bytów, około 1,5 km na północny wschód od miejscowości Rekowo. Rezerwat zlokalizowany jest w obrębie obszarów Natura 2000: Lasy Rekowskie PLH220098 oraz Pływające Wyspy pod Rekowem PLH220022 oraz otulinie Parku Krajobrazowego Dolna Słupi. „Lisia Kępa” obejmuje grunty Skarbu Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Osusznica (311,37 ha) oraz Skarbu Państwa (właśc. Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa z siedzibą w Warszawie) o powierzchni 2,02 ha.

Rezerwat „Lisia Kępa” obejmuje mozaikę ekosystemów wodnych, torfowiskowych i leśnych. Największą powierzchnię (95,5%) zajmują ekosystemy leśne reprezentowane głównie przez lasy bagienne (łącznie ok. 140 ha), lasy bukowe (ok. 117 ha) oraz leśne zbiorowiska zastępcze (ok. 40 ha). Ekosystemy torfowiskowe zajmują powierzchnię ok. 9,92 ha (3,16%). Ekosystemy wodne (jeziorka dystroficzne) zajmują niewielką powierzchnię (3,92 ha), co stanowi zaledwie 1,15% całkowitej powierzchni rezerwatu.

Na terenie rezerwatu zidentyfikowano płaty pięciu typów siedlisk przyrodniczych. Są to: naturalne dystroficzne zbiorniki wodne (3160), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (7140), torfowiska wysokie żywe (7110), bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne (91D0) oraz kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*) (9110). Są one przedmiotami ochrony w ww. dwóch obszarach Natura 2000, w granicach których położony jest rezerwat. Obszary te posiadają obowiązujące plany zadań ochronnych. Plan ochrony rezerwatu jest zgodny z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Rekowskie PLH220098 (zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2026 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Rekowskie PLH220098, Dz. Urz. Woj. Pom. z 2026 r. poz. 522). Plan ochrony rezerwatu jest zgodny z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pływające Wyspy pod Rekowem PLH220022 (zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pływające Wyspy pod Rekowem PLH220022, Dz. Urz. Woj. Pom. z 2016 r. poz. 1411). Z uwagi na zapisy art. 20 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody, niniejszy plan nie uwzględnia zakresu planu zadań ochronnych dla ww. obszarów Natura 2000.

Zbiorowiska roślinne rezerwatu „Lisia Kępa” mają w przeważającej części naturalny charakter, jednak część płatów wykazuje oznaki istotnych zniekształceń. Około 85% powierzchni rezerwatu zajmują fitocenozy naturalne natomiast pozostałe 15% zbiorowiska silnie przekształcone na skutek prowadzonej w przeszłości gospodarki leśnej. Najwyższy stopień naturalności wykazują siedliska torfowiskowe i wodne, a także lasy bagienne, pomimo licznych śladów ingerencji człowieka skutkującej lokalnym przesuszeniem czy obecnością gatunków obcych geograficznie. Średnim stopniem naturalności charakteryzują się lasy liściaste reprezentowane przez zespół kwaśnej buczyny. Tu do najczęstszych zniekształceń należy istotnie zmieniony skład gatunkowy drzewostanów, brak zróżnicowania struktury przestrzennej i pionowej, brak martwego drewna. Do najbardziej zniekształconych fitocenoz należą tzw. leśne zbiorowiska zastępcze. Są to do niedawna użytkowane, zgodnie z tradycyjną gospodarką leśną, fragmenty lasów o drzewostanach w niskim stopniu zgodnych z potencjałem siedliska, np. monokultury sosnowe i świerkowe w różnych klasach wieku, fragmenty lasów z licznym udziałem modrzewia europejskiego, a także niewielkie skupiska drzew wprowadzone prawdopodobnie jako element „zwiększający” różnorodność, tj. skupiska daglezi oraz jodły.

W trakcie prac nad planem ochrony rezerwatu rozważano wykonanie, ramach działań ochronnych, prac pielęgnacyjnych (o charakterze czyszczenia późnego i trzebieży wczesnej) w młodszych drzewostanach, tj. poniżej 50 lat, w zbiorowiskach zastępczych (na siedlisku kwaśnej buczyny). Ich celem byłoby zapoczątkowanie procesu regeneracji tych fitocenoz poprzez protekcję gatunków zgodnych z siedliskiem i eliminację gatunków iglastych (przede wszystkim świerka i modrzewia). W starszych drzewostanach proces renaturyzacji powinien przebiegać spontanicznie.

Podczas omawiania efektów prac eksperckich wykonanych na potrzeby sporządzenia planu ochrony rezerwatu i założeń planu (spotkanie w siedzibie Nadleśnictwa Osusznica w dniu 14.10.2025 roku), Nadleśnictwo Osusznica zaproponowało odstąpienie od wszelkich prac dotyczących przebudowy drzewostanów, również tych znacznie zniekształconych. Przyjęto taką koncepcję i dopuszcza się proces spontanicznej regeneracji fitocenoz leśnych w obrębie całego rezerwatu. Wyjątkiem może być sytuacja, w której nastąpi zamieranie znacznej ilości drzew na niewielkiej powierzchni i w krótkim czasie. Dla zachowania bezpieczeństwa przeciwpożarowego możliwe będzie usunięcie z rezerwatu części drzew. Potrzeba i zakres tych prac zostanie ustalony przez Nadleśnictwo Osusznica i RDOŚ w Gdańsku.

W planie ochrony uwzględniono potrzebę usunięcia wszystkich osobników dębu czerwonego.

Do najistotniejszych zagrożeń w rezerwacie należy zaliczyć funkcjonowanie na jego obszarze systemu melioracyjnego odwadniającego kompleks torfowiskowy (jeziora dystroficzne, torfowiska i lasy bagienne). Długotrwałe odwadnianie złóż torfowych spowodowało mineralizację ich powierzchniowych warstw. Proces zapoczątkowany przez bezpośrednie oddziaływanie człowieka obecnie prawdopodobnie pogłębia się w wyniku zachodzących zmian klimatycznych skutkujących niedoborem opadów oraz długimi okresami suszy. Wzrost średnich temperatur zwiększa parowanie, co pogarsza warunki dla potencjalnego przywrócenia procesu torfotwórczego. Nadmierne przesuszenie sprzyja z kolei ekspansji roślinności leśnej na otwarte torfowiska, co dodatkowo pogłębiać może występujące okresowo deficyty wody.

Podejmowane w przeszłości działania ochronne polegające na hamowaniu odpływu wód z rezerwatu (wybudowano 23 zastawki na rowach, w tym 3 w roku 2022) przyniosły oczekiwane efekty i proces ekspansji roślinności leśnej, jak też mineralizacji złoża torfu został na niektórych obszarach zahamowany. Pozostają jednak czynne rowy, które nadal zaburzają warunki wodne ekosystemów hydrogenicznych. Zadania z zakresu poprawy warunków wodnych, tj. blokujących odpływ wód z kompleksów torfowiskowych, a w konsekwencji prowadzących do wzrostu poziomu lustra wód gruntowych, należą do zadań priorytetowych. Zaplanowano budowę 5 nowych zastawek o wzmocnionej konstrukcji oraz odbudowę 20 zastawek, których stan techniczny jest obecnie bardzo zły. Wszystkie zastawki na obszarze rezerwatu należy na bieżąco konserwować.

Wpływ na warunki wodne rezerwatu ma również jego otoczenie, w zakresie przestrzennym określonym przez zlewnię tego obiektu. Dla ich stabilizacji na obszarze tym nie powinny być realizowane przedsięwzięcia mogące wpływać na warunki hydrologiczne i hydrochemiczne (tj. mogące przyczyniać się do wahan poziomu lustra wód powierzchniowych i gruntowych lub pogorszyć jakość wód).

Zapisy dotyczące gospodarki leśnej w otulinie rezerwatu mają przede wszystkim na celu ochronę warunków wodnych rezerwatu i odnoszą się one do jego zlewni (w przybliżeniu pokrywającej się powierzchniowo z otuliną rezerwatu. Dla zachowania ekosystemów, które są przedmiotem ochrony rezerwatu, konieczne jest zapewnienie dostawy wody i ograniczenie jej antropogenicznych strat. Ponieważ teren ten pokrywają lasy, sposób ich użytkowania ma duży wpływ na rezerwat, zwłaszcza na torfowiska zlokalizowane przy granicy rezerwatu (np. nad Jeziorem Leniwym). Zaproponowane rębnie złożone umożliwiają prowadzenie prac gospodarczych, a ich głównym celem przyrodniczym jest niedopuszczenie do nadmiernego parowania wody z powierzchni zrębowych i stabilizacja warunków wodnych rezerwatu. Preferowana rębnia IVd umożliwia wykonywanie różnych sposobów cięć (w tym również cięcia zupełne), w sposób zapewniający osiągnięcie tych dwóch celów – odnowienia drzewostanu i ochronę rezerwatu.

Warunki hydrologiczne rezerwatu powinny podlegać stałemu monitoringowi. W tym celu zaplanowano montaż dwóch piezometrów z automatycznymi rejestratorami poziomu wody typu diver.

Istotnym problemem jest także antropopresja i penetracja obszaru rezerwatu. Skupia się ona przy Jeziorze Leniwym i „pływających wyspach” (fragmentach pła torfowcowego, które dryfują po jeziorze). Na torfowisku przy jeziorze wybudowana jest kładka, która ze względu na wybitne walory krajobrazowe jeziora Leniwego, jest często odwiedzana przez turystów. Druga kładka zlokalizowana jest przy małym jeziorze dystroficznym położonym w NW części rezerwatu. Ludzie przemieszczają się także udostępnionymi szlakami, ale również poza nimi – w celu zbioru runa leśnego. Penetracja rezerwatu wpływa na jego biocenozę, powoduje wydeptywanie roślinności, hałas, płoszenie zwierząt i zaśmiecanie, ale może również przyczynić się do przenoszenia diaspory gatunków obcych dla flory rezerwatu, w tym ekspansywnych i inwazyjnych, a także stwarzać zagrożenie pożarowe, zwłaszcza, że w rezerwacie znajduje się duża ilość posuszu.

Zagrożenia wynikające z antropopresji nie da się całkowicie wyeliminować. Aby ograniczyć jego wpływ na rezerwat należy zachować i w razie potrzeby uzupełnić infrastrukturę o charakterze informacyjnym i edukacyjnym: tablice informujące o ochronie rezerwatowej („urzędowe”) oraz walorach przyrodniczych tego obiektu, zakazach obowiązujących na terenie rezerwatu, przebiegu udostępnionych szlaków itp.

Kładki na torfowiskach powstały jeszcze przed utworzeniem rezerwatu. Obecnie wymagają naprawy i systematycznych działań konserwujących. W przypadku braku możliwości (np. finansowych) ich utrzymania powinny być zdemontowane i usunięte z rezerwatu, gdyż mogą stwarzać zagrożenie dla ich użytkowników.

Potencjalnym zagrożeniem zwiększającym presję na rezerwat, może być przybliżanie zabudowy do jej granic. Rezerwat jest w znacznym stopniu otoczony lasami, jedynie w południowo-wschodniej części graniczy z gruntami rolnymi. Tereny te powinny pozostać niezabudowane.

Dokumenty planistyczne gminy Bytów powinny uwzględniać potrzeby ochronne rezerwatu, przede wszystkim konieczność ochrony warunków wodnych, nie tylko w jego granicach, ale również w otulinie. Wiąże się to z zachowaniem kompleksu leśnego i nie lokalizowaniem przedsięwzięć mogących wpływać na warunki hydrologiczne i hydrochemiczne rezerwatu (tj. mogących przyczyniać się do wahan poziomu lustra wód powierzchniowych i gruntowych lub pogorszyć jakość wód). Należy również uwzględnić zapisy służące ograniczeniu antropopresji i zachowaniu krajobrazu wolnego od elementów antropogenicznych.

Nie wskazuje się obszarów i miejsc udostępnionych do celów rekreacyjnych, sportowych oraz amatorskiego połowu ryb i rybactwa ze względu na zagrożenie dla przedmiotów ochrony rezerwatu i przeciwdziałanie antropopresji.

W granicach rezerwatu, na torfowiskach nad Jeziorem Leniwym (wydz. 126d, 126f) oraz małym jeziorkiem dystroficznym (wydz. 108f, 108g) zostały wybudowane kładki oraz tablice edukacyjne (przez Urząd Miejski w Bytowie). Kładki udostępnia się do celów turystycznych i edukacyjnych. Ponadto na terenie rezerwatu wyznaczono szlaki udostępnione dla ruchu pieszego. Ich przebieg określa aktualne zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Lisia Kępa”.

Do celów naukowych cały obszar rezerwatu może być udostępniony wyłącznie na wniosek zainteresowanego, po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku określającego zakres i zasady prowadzenia badań, pod warunkiem, że badania nie spowodują negatywnego oddziaływania na cele ochrony przyrody rezerwatu.

Nie wskazuje się miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza, ze względu na sprzeczność powyższych form działalności z celami ochrony przyrody w rezerwacie.

Utrzymuje się zakaz wprowadzania psów na teren rezerwatu, ze względu na możliwość płoszenia gniazdujących tam ptaków i innych zwierząt.

Nie wyznacza się obszarów, w których można polować, ze względu na sprzeczność tej formy działalności z celami ochrony przyrody w rezerwacie.

W planie ochrony uwzględniono wyniki audytu krajobrazowego. Obszar rezerwatu zlokalizowany jest w granicach krajobrazu priorytetowego o nazwie Lasy bytowskie w rejonie Pyszna i kodzie 22-314.47-56. Zapisy planu ochrony są spójne z rekomendacjami zawartymi w Karcie Krajobrazu Lasy bytowskie w rejonie Pyszna (uchwały nr 190/XVII/25 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 lipca 2025 roku).

Podmiotem odpowiedzialnym za wykonanie działań ochronnych jest RDOŚ w Gdańsku oraz Nadleśnictwo Osusznica: za montaż tablic urzędowych oraz budowę i utrzymanie zastawek RDOŚ w Gdańsku (możliwy jest także udział Nadleśnictwa Osusznica w projektach finansujących działania ochronne w obszarach chronionych i w ramach tych projektów budowa i utrzymanie zastawek). Za prace związane z bezpieczeństwem przy szlakach i przeciwpożarowym odpowiada Nadleśnictwo Osusznica.

Za remont i utrzymanie infrastruktury służącej celom edukacyjnym i turystycznym (kładki, tablice edukacyjne posadowione przy kładkach) jest odpowiedzialny Urząd Miejski w Bytowie.

Środki finansowe na realizację działań ochronnych można pozyskać z funduszy wspierających ochronę przyrody, w związku z czym wysokość dofinansowania będzie decydować o zakresie i terminie realizacji zaplanowanych działań. Zatwierdzony plan ochrony będzie stanowił podstawę merytoryczną i formalną do aplikowania o środki finansowe do funduszy wspierających czynną ochronę przyrody.

Założenia planu ochrony omówiono na spotkaniu z przedstawicielami Wykonawcy planu ochrony, Nadleśnictwa Osusznica i RDOŚ w Gdańsku, które odbyło się w siedzibie Nadleśnictwa Osusznica w dniu 14.10.2025 r. Na spotkaniu omówiono działania ochronne zaproponowane przez Wykonawców planu, a także potrzebę wyznaczenia otuliny w strefach, które mają największy wpływ na warunki wodne rezerwatu (propozycja ta została uwzględniona przez Wykonawcę planu). Nadleśnictwo Osusznica zwróciło uwagę na dużą ilość zamierających drzew (głównie świerków), często zlokalizowanych przy leśnych drogach. Zamierające drzewa mogą stwarzać zagrożenie dla osób przemieszczających się drogami, a ludzie mogą generować zagrożenie pożarowe. Ustalono, że w rezerwacie dla ruchu pieszego udostępni się tylko część dróg, a zarządzenie w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych dla ruchu pieszego będzie dostosowane do aktualnych warunków i zagrożeń występujących w rezerwacie.